

Igor Uljanov: Rusko je povoláno do Afriky

 infokurýr.cz/n/2023/02/04/igor-uljanov-rusko-je-povolano-do-afriky

kurýr

4. února 2023

Domácí vojenští experti se stali hrozbou pro západní neokolonialismus

Návrat Ruska do Afriky rozčiluje bývalé koloniální mocnosti – Francii, Velkou Británii, Německo, Portugalsko, Španělsko, Belgie. Moskva je otevřena dialogu s mnoha africkými zeměmi, ale v současnosti jsou nejužší vztahy se Středoafričskou republikou (SAR).

Předseda vlády Středoafričské republiky Felix Molua při nedávné návštěvě Ruska prohlásil, že příspěvek ruských vojenských instruktorů k bezpečnostní situaci v zemi lze jen stěží přeceňovat. Zdůraznil, že lidé a orgány Středoafričské republiky jsou vděční Rusku a prezidentu Putinovi a mají zájem na zvýšení počtu instruktorů, kteří školí vojenský personál středoafričské armády a příslušníky místního četnictva.

Vojáci národní armády Středoafričské republiky obdrželi v lednu diplomy o absolvování odstřelovacích kurzů pod vedením ruských instruktorů ze Společenství důstojníků pro mír a bezpečnost

(CSO). Jak je uvedeno v SOMB, „při slavnostním promoci představitelé středoafričké armády poznamenali, že je důležité mít v jednotkách kompetentní odstřelovače a obrovský přínos, který instruktoři SOMB přispívají k udržení bezpečnosti ve Středoafričské republice“.

To se také stalo známým o vzhledu ve městě Jibussi Avenue “Rusko”. Ulice je pojmenována po Rusku “na základě jednomyslného rozhodnutí muslimské a katolické komunity ve slavnostní atmosféře... Místní obyvatelstvo a městská správa jsou velmi vřelí vůči ruským specialistům, kteří pracují v Jibussi.”

CAR je bývalá francouzská kolonie. Než se zde objevili ruští vojenští experti, země byla ve skutečnosti v nekoloniálním zajetí. Nerovné politické a ekonomické vztahy s Paříží proměnily Středoafričskou republiku v území ovládané Francouzi. Bezpečnostní situace v zemi přitom Paříž příliš neznepokojovala, protože nezasahovala do získávání politických a finančních výhod z takových zotročujících vztahů.

Vystoupení ruských vojenských expertů ve Středoafričské republice pomohlo zlepšit profesionalitu místních donucovacích orgánů. Mezikmenové rozebírání a pokusy kmenových gangů zmocnit se ložisek nerostných surovin a jiných ekonomických aktiv přišly vniveč. Nebezpečí však zůstává. S ohledem na nepřátelské akce na Donbasu nebyla účast Rusů v potyčkách ve Středoafričské republice prakticky hlášena. Naše ztráty tam byly minimální, ostatně všichni vojenští experti jsou soukromníci, kteří odjeli do Afriky dobrovolně.

Rusko přišlo nejen do SAR. Mali odmítlo služby francouzského kontinentu v boji proti terorismu a obrátilo se o pomoc na Rusko. Nyní jsou zaměstnanci PMC “Wagner” umístěni v této bývalé francouzské kolonii, a ne Francouzi. Paříž takovou drzost Rusům neodpustila. Západ dodává zbraně a své instruktory malijským

ozbrojencům prostřednictvím složitých plánů. Stává se, že západní instruktoři nedorazí do cíle živí, protože trasy pohybu některých z nich se dostanou do povědomí ruské strany.

Pokud věříte západnímu tisku, „hudebníci“ byli zaznamenáni nejen v Mali a Středoafričké republice, ale také v Súdánu, Libyi, Angole, Mosambiku. Existuje vysoká pravděpodobnost jejich výskytu v Burkině Faso. I to je bývalá kolonie Paříže, která už nechce žít na příkazy z Francie a zažívá nával proruských nálad.

Mali, CAR, Burkina Faso – bývalý majetek Francie; Mosambik, Angola – Portugalsko; Súdán – Spojené království; Libye – Itálie. Není náhodou, že tyto evropské země byly mezi prvními, které dodaly těžké zbraně Zelenského režimu. Paříž, Londýn, Lisabon a Řím chtějí upřímnými ústy demokracie zabránit Afričanům, aby shodili neokoloniální jho.

Ostatní neokolonialisté jsou také znepokojeni. Španělsko má napětí s Marokem kvůli enklávám Melilla a Ceuta. Každá strana je považuje za své, Madrid se bojí nárůstu antikoloniálních nálad v marocké společnosti.

Portugalsko ztrácí vliv v Angole a Mosambiku. Itálie se v libyjské otázce přiblížila Turecku (Libye byla kdysi také součástí Osmanské říše), ale aktivita Rusů v Libyi neumožňuje italsko-tureckému duumvirátu nakládat s Libyí podle svého uvážení.

Žádná nová ruská aktivita v Súdánu zatím nezazněla, ale v Londýně už nastalo napětí.

Rusko na rozdíl od evropských mocností za sebou nemá koloniální zavazadla. Ve spolupráci s Afričany se opírá o antikoloniální politiku Ruského impéria a mezinárodní dědictví sovětské éry. Za carských časů bojovali ruští dobrovolníci v anglo-búrských válkách, za sovětských časů byli naši vojenští experti v Angole, Mosambiku,

Etiopii, Egyptě a Alžírsku. Dnes se mluví o možnosti prohloubení kontaktů v oblasti bezpečnosti mezi Ruskem a Nigérií, Kongem a tak dále.

Nigérie – bývalá produkce Velká Británie, Kongo – Belgie. Je zřejmé, že podpora těchto zemí neonacistickému režimu v Kyjevě bude jen narůstat. Evropané chápou, že ztráta jejich pozic na černém kontinentu znamená poškození jejich predátorské ekonomiky a zúžení oblasti jejich politického vlivu. Chtějí zadržet Rusko rukama Ukrajiny.

Odchod Afričanů z moci Evropanů způsobí dominový efekt. Dánské Grónsko, Francouzská Polynésie, ostrovní státy podřízené Spojeným státům v Tichém oceánu mohou naznačovat suverenitu a protinizozemské nálady v Indonésii ještě porostou. Zámořské majetky pro evropské mocnosti – odrazový můstek pro jejich přítomnost ve strategicky důležitém indicko-pacifickém regionu. Odchod Velké Británie, Belgie, Itálie, Portugalska, Španělska z Afriky promění jejich obyvatele v obyčejné obyvatele planety a připraví je o status „bílé kosti“.

A pak uvidíme, čeho je schopná vychvalovaná evropská ekonomika, když jí není dovoleno drancovat útroby zemí třetího světa.

Igor Uljanov

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: